

ere rigtige. Thi der staar udtrykkelig gentagne Gange, at det er rent skønsmæssigt. Det er meget vanskeligt at faa dette Forhold klart oplyst, men jeg anser det for Ministeriets Pligt gennem en saadan Redegørelse at give Rigsdagen saa godt et Bidrag som muligt til Bedømmelsen af, hvor mange der vil komme ind under Lovforslaget. I øvrigt er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at hvis det skulde vise sig, at der kom adskilligt flere ind under Lovforslaget end her angivet, vilde det ingen Ulykke være — det afgørende er, at det viser sig, at Forslagets Rammer have været saa omfattende, at alle, hvem vi have haft Sigte paa, ogsaa virkelig kom med. Det ærede Medlem mente, at der kunde være saa meget mere Grund til at faa et Udvalg nedsat, som der dog var adskillige Spørgsmaal, som man nærmere skulde se paa, deriblandt Udtrykket i § 3 „helt eller forholdsvis“ om den Andel, som vedkommende kunde kræve udbetalt af sin Arbejdsgiver. Og der var ogsaa Udtrykket om de Mænd, der kunde indsættes i Raadet, men ellers ikke om Medlemmer af Raadet. Men jeg vil dog minde det ærede Medlem om, at de Udtryk, som her ere valgte, ere ganske de samme som dem, der ere valgte i den nu bestaaende Fiskerilov. Og det var jo dog ikke Meningen i Fjor, at vi skulde ændre ved saadanne Ting, som ved den alt bestaaende Fiskeriulykkesforsikringsforening have vist sig at fungere meget godt. Jeg tror ikke, vi behøvede et Udvalg for just at se paa disse Ting. Men i al Almindelighed har jeg i øvrigt — som jeg udtalte i Begyndelsen af mine Bemærkninger — intet som helst imod, at der bliver nedsat et Udvalg. Jeg føler mig, efter det gode Samarbejde, der i Fjor var mellem Ulykkesforsikringsudvalget og mig, aldeles overbevist om, at vi ogsaa i Aar let ville kunne naa et Resultat saavel om denne Lov, som hvis det virkelig skulde kunne lykkes at faa et stort og nyt Lovforslag om dette Emne frem for Rigsdagen endnu i denne Samling. Jeg tør intet love, men skal gøre, hvad jeg kan derfor; ærede Medlemmer ville ikke kunne fortænke mig i, at jeg ikke her for det høje Ting ønsker at forelægge noget Lovforslag, før jeg i alt Fald er kommet til det Resultat, at det kan foreligge saa vel forbedret, som det er Regeringens Pligt at forelægge sine Lovforslag. Med disse Bemærkninger skal jeg paa ny rette en Tak til de ærede Talere og det høje Ting for den Velvillie, der i Dag er vist mod dette Lovforslag.

Th. Larsen: Ligesom den højtærede Indenrigsminister er jeg ogsaa meget glad over de Udtalelser, der ere faldne fra alle Partier i Salen angaaende det foreliggende Forslag. Jeg skal derfor ikke komme ind paa at omtale Forslaget paa ny, men besvare et Par Spørgsmaal, som ere rettede til mig.

Jeg vil begynde med at sige, at naar et Par af de ærede Talere ere gaaede ud fra, at det ikke har været mit Ønske, at der skulde nedsættes Udvalg angaaende denne Sag, have de misforstaaet mig noget, idet jeg udtrykkelig bemærkede, at jeg ikke vilde modsætte mig Udvalgsnedsættelse, men at det forekom mig, at Lovforslaget forelaa saa klart og var saa overskueligt, at det ikke var strengt nødvendigt. De Ændringer, man maaske kunde synes tiltrængtes, vilde meget let kunne fremmes uden Udvalg. Men jeg gaar ud fra, at naar der fra alle Sider er udtalt Ønske om at faa Lovforslaget i Udvalg, vil dette ske.

Det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og jeg vare noget uenige om, hvorledes § 4 i Lovforslaget skulde læses, og det ærede Medlem troede, at han havde Ret i sin Opfattelse af det læste, men det troede selvfølgelig jeg ogsaa, det er man jo altid tilbøjelig til at tro. Imidlertid ere vi begge enige i Realiteten, og der er derfor ikke nogen Anledning til at drøfte yderligere denne lille Uoverensstemmelse. Jeg har dog den Tilfredsstillelse, at saavel det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) og den højtærede Minister have læst Lovforslaget paa samme Maade som jeg.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds har misforstaaet mig noget. Det syntes nemlig at fremgaa af hans Udtalelser, at jeg skulde have ment, at Lodsvesenet ikke faldt ind under Ulykkesforsikringen ved den Lov om Søfartsvirksomhed, som vi vedtog i Fjor. For saa vidt det ærede Medlem har opfattet mig saaledes, er det ikke rigtigt, idet jeg nemlig udtrykkelig fremhævede, at Lodsvesenet selvfølgelig var inde under denne Lov, men at der kunde tænkes Forhold, hvor der kunde være Tvivl om, hvorvidt det Arbejde, Lodserne udførte, hørte ind under Søfartsvirksomhed og dermed ind under Forsikringspligten. Det var dette Forhold, jeg ønskede klaret, og derfor udtalte jeg, at det kunde være rimeligt, om der kom en Ændring til Lovforslaget, som sagde, at Lodsvesenet under alle Forhold var inde under Loven.